

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven.

(Lejeværdiregler m. v.)

Fremsat den 24. januar 1975 af finansministeren.

§ 1.

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 306 af 29. maj 1973, som ændret ved lov nr. 383 af 15. juni 1973, lov nr. 303 af 14. juni 1974 og lov nr. 509 af 2. oktober 1974, foretages følgende ændringer:

1. § 7, *litra u*, affattes således:

„u. Tilskrevne renter af beløb, der er opsparet i overensstemmelse med §§ 12 og 13 i aftale af 13. april 1971, §§ 12 og 13 i aftale af 10. marts 1972 og §§ 15 og 16 i aftale af 2. maj 1973 med ændring af 5. april 1974 mellem staten og tjenestemændenes centralorganisationer om justering af tjenestemandslønninger m. v., jfr. bekendtgørelse nr. 2 (Lovtidende B) af 26. april 1971, bekendtgørelse nr. 2 af 10. marts 1972 (Lovtidende B), bekendtgørelse nr. 278 (Lovtidende A) af 23. maj 1973 og cirkulæreskrivelse nr. 90 (Ministerialtidende) af 9. april 1974, eller efter tilsvarende bestemmelser for ikke-tjenestemænd inden for staten, folkekirken og folkeskolen samt for ansatte inden for det offentlige arbejdsmarked i øvrigt.“

2. §§ 15 A-15 G ophæves, og i stedet indsættes:

„§ 15 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes lejeværdien af bolig i egen ejendom, jfr. § 4, stk. 1, litra b, 2. pkt., i statsskattelov nr. 149 af 10. april 1922. For ejendomme, der kun indeholder én selvstændig lejlighed, som tjener til bolig for ejeren, fastsættes lejeværdien efter reg-

lerne i §§ 15 B-15 F. Anvendes en væsentlig del af ejendommen til ejerens erhvervsvirksomhed, ansættes lejeværdien af den del, der benyttes til bolig for ejeren, efter et skøn.

§ 15 B. Lejeværdien af egen bolig beregnes på grundlag af ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for det pågældende kalenderår med tillæg af:

1) for indkomståret 1975	15 pct.,
2) for indkomståret 1976	25 pct. og
3) for indkomståret 1977	35 pct.

Stk. 2. For følgende ejendomme fastsættes lejeværdien til $2\frac{3}{4}$ pct. af den del af den forhøjede ejendomsværdi, der ikke overstiger 600.000 kr. og 5 pct. af den del af den forhøjede ejendomsværdi, der overstiger dette beløb:

a) Enfamiliehuse, for hvilke der efter den 8. december 1969 i henhold til bygningslovgivningen er ansøgt om byggetilladelse eller er foretaget anmeldelse af byggearbejdet til kommunalbestyrelsen eller amtsrådet.

b) Enfamiliehuse, der ligger i en kommune, hvor byggetilladelse eller anmeldelse ikke kræves, medmindre det godtgøres, at byggeriet er påbegyndt senest den 8. december 1969.

c) Andre enfamiliehuse, der har skiftet ejer efter den 8. december 1969. Den omstændighed, at et enfamiliehus overtages til hensiddent i uskiftet bo af eller ved skifte af et dødsbo udlægges til en længstlevende ægtefælle, medfører dog ikke, at reglerne i dette stykke skal anvendes.

d) Ejerlejligheder.

Stk. 3. For enfamiliehuse, der ikke er omfattet af stk. 2, litra a-d, fastsættes leje-

værdien til 2 pct. af den del af den forhøjede ejendomsværdi, der ikke overstiger 600.000 kr., og 5 pct. af den del af den forhøjede ejendomsværdi, der overstiger dette beløb.

§ 15 C. Har vurderingsrådet efter § 33, stk. 4, i lov om vurdering af landets faste ejendomme fordelt ejendomsværdien og grundværdien på en ejendoms stuehus med tilhørende grund og have og på den øvrige ejendom, beregnes lejeværdien af den del af ejendomsværdien, som ved den seneste vurdering forud for det pågældende kalenderår er henført til stuehuset m. v., med tillæg af:

- 1) for indkomståret 1975 15 pct.,
- 2) for indkomståret 1976 25 pct. og
- 3) for indkomståret 1977 35 pct.

Stk. 2. Lejeværdien af stuehuset udgør 2 pct. af den del af den således henførte ejendomsværdi, der ikke overstiger 600.000 kr., og 5 pct. af den del af den henførte ejendomsværdi, der overstiger dette beløb.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder dog ikke, hvis en væsentlig del af stuehuset anvendes til ejerens erhvervsvirksomhed, jfr. § 15 A, 3. pkt.

§ 15 D. Er den skattepligtige fyldt 67 år ved kalenderårets udløb, beregnes lejeværdien af ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for det pågældende kalenderår med 2 pct. af den del af ejendomsværdien, der ikke overstiger 600.000 kr., og 5 pct. af den del af ejendomsværdien, der overstiger dette beløb.

Stk. 2. Stk. 1 anvendes for en enke, som ikke opfylder aldersbetingelsen, hvis hun efter mandens død bliver boende i en ejendom, som har tilhørt en af ægtefællerne og før dødsfaldet omfattedes af disse beregningsregler på grund af den afdøde mands alder. Bestemmelsen i 1. pkt. gælder dog ikke, såfremt enken har indgået nyt ægteskab ved kalenderårets begyndelse.

§ 15 E. Er der siden den ejendomsvurdering, der forelå ved kalenderårets begyndelse, men inden indkomstårets udløb afholdt bekostninger på mere end 25.000 kr. til forbedring af grund eller bygninger eller opførelse af nye bygninger, beregnes lejeværdien på grundlag af de i §§ 15B-15D nævnte beløb med tillæg af 80 pct. af de afholdte bekostninger. For de i § 15 C nævnte stuehuse gæl-

der 1. pkt. kun i det omfang, der er afholdt bekostninger vedrørende stuehuset m. v. Lejeværdien udgør de i §§ 15B-15D nævnte procentdele af de således opgjorte beløb.

§ 15 F. Var der ved kalenderårets begyndelse ikke ansat nogen ejendomsværdi for ejendommen herunder for grunden, beregnes lejeværdien af et beløb svarende til 80 pct. af anskaffelsessummen, herunder de afholdte bekostninger, der er nævnt i § 15E. For de i § 15 C nævnte stuehuse beregnes lejeværdien af et beløb svarende til 80 pct. af anskaffelsessummen for stuehuset m. v., herunder de afholdte bekostninger, der er nævnt i § 15 E. Lejeværdien udgør de i §§ 15 B-15 D nævnte procentdele af de således opgjorte beløb.

§ 15 G. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ejere af ejendomme, der tjener til bolig for ejeren, og som indeholder én eller to selvstændige lejligheder, foretage et standardfradrag.

Stk. 2. For enfamiliehuse er fradraget 1 pct. af det beløb, hvoraf lejeværdien beregnes for det pågældende år, jfr. dog stk. 4.

Stk. 3. For ejendomme med to selvstændige lejligheder er standardfradraget 1 pct. af ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for det pågældende kalenderår, jfr. dog stk. 4. Er der foretaget de i § 15 E nævnte forbedringer, forøges ejendomsværdien med 80 pct. af de afholdte bekostninger. Var der ved kalenderårets begyndelse ikke ansat nogen ejendomsværdi for ejendommen herunder for grunden, beregnes fradraget med 1 pct. af et beløb svarende til 80 pct. af anskaffelsessummen, herunder de afholdte bekostninger.

Stk. 4. Fradraget, der beregnes særskilt for hver ejendom, udgør mindst 400 kr. pr. selvstændig lejlighed og kan ikke overstige 2.000 kr. pr. selvstændig lejlighed. Har ejendommen ikke været i den skattepligtiges besiddelse i hele det pågældende indkomstår, nedsættes det nævnte standardfradrag forholdsmæssigt.

Stk. 5. Af udgifter vedrørende de nævnte ejendomme kan herudover alene fradrages renter af indestående prioriteter, reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter samt pålignede ejendoms-skatte.

Stk. 6. Stk. 1-5 gælder, uanset om den skattepligtige har udlejet sin bolig i ejendommen en del af indkomståret.

Stk. 7. Reglerne om standardfradrag gælder ikke for bygninger, der er undergivet fredning i henhold til bygningsfredningsloven, eller for de stuehuse, der er nævnt i § 15 C.

Stk. 8. For ejerlejligheder, der tjener til bolig for ejeren, kan kun fradrages de udgifter, som er nævnt i stk. 5. Der indrømmes ikke standardfradrag.

§ 15 H. Ved opgørelsen af den skattepligtige formue medregnes en ejerlejlighed til den ansatte ejendomsværdi, jfr. § 14, nr. 1, i lov nr. 149 af 10. april 1922. Ved formueopgørelsen medregnes eller fradrages endvidere værdien af lejlighedsejerens andel i formue eller gæld, der tilhører eller påhviler den i lov om ejerlejligheder omhandlede ejerforening.

Stk. 2. De ejendomme, der er omhandlede i § 15 E og § 15 G, stk. 3, 2. pkt., skal ved formueopgørelsen medregnes til ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for det pågældende kalenderår med tillæg af 80 pct. af de afholdte bekostninger. De ejendomme, der er omhandlede i § 15 F og § 15 G, stk. 3, 3. pkt., skal medregnes med 80 pct. af anskaffelsessummen, herunder de afholdte bekostninger.

3. Efter § 17 indsættes som ny paragraf:

„**§ 17 A.** Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan udgifter til renter af skatter samt told- og forbrugsafgifter ikke fradrages.“

4. § 33 affattes således:

„**§ 33.** Skat, der er betalt til fremmed stat, til Grønland eller til Færøerne og opkrævet af indkomst fra kilder der, det være sig ved direkte påligning eller ved indeholdelse, kan fradrages i de indkomstskatter til stat, kommune og amtskommune, der skal svares af denne indkomst i Danmark. Fradragsbeløbet skal dog ikke kunne overstige den del af den samlede danske skat, der efter forholdet mellem den i fremmed stat, i Grønland eller på Færøerne beskattede del af indkomsten og hele den i Danmark beskattede indkomst falder på førstnævnte del af indkomsten.“

Stk. 2. Såfremt der med den fremmede stat, med Grønland eller med Færøerne er indgået en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning, skal der dog ikke gives fradrag for et større skattebeløb end det, som denne stat, Grønland eller Færøerne efter overenskomsten har et ubetinget krav på at oppebære.“

§ 2.

Stk. 1. § 1, nr. 1, 2 og 4, har virkning fra og med indkomståret 1975.

Stk. 2. Ligningslovens § 15 D, stk. 2, som affattet i § 1, nr. 2, anvendes, når den først afdøde ægtefælle er død efter den 31. december 1974.

Stk. 3. § 1, nr. 3, har virkning for renter, der påløber fra og med den 1. januar 1976.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ligningsloven er senest ændret ved lov nr. 509 af 2. oktober 1974. Vedrørende den nævnte ændringslov henvises til Folketingstidende 1973-74, spalte 2876, 4116, 7714, 8536; tillæg A, spalte 1967; tillæg B, spalte 753, 1655; tillæg C, spalte 545.

Hovedformålet med det foreliggende lovforslag er at gennemføre de lejeværdiregler for ejerboliger, som er indeholdt i aftalen af 11. juni 1974 om en langsigtet boligløsning.

Herudover indeholder lovforslaget en række mindre ændringer i ligningsloven. Forslagets § 1, nr. 1, har til formål at ajourføre reglen i ligningslovens § 7, litra u, om skattefritagelse for renter af visse dyrtidstillæg, der tilbageholdes i henhold til aftaler mellem det offentlige og forskellige grupper af offentligt ansatte. Forslagets § 1, nr. 3, indebærer en generel ophævelse af fradragsretten for renter af skatter samt told- og forbrugsafgifter. Endelig går forslaget § 1, nr. 4, ud på, at reglen i ligningslovens § 33 om credit for udenlandsk skat udvides til også at omfatte den kommunale indkomstskat, der fra den 1. januar 1975 er indført i Grønland.

De foreslåede ændringer af ligningsloven antages ikke at give anledning til øget administration. Hvad angår lejeværdiberegningen er der tale om en væsentlig forenkling i forhold til de gældende regler i lov nr. 303 af 14. juni 1974.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1, nr. 1.

I aftale af 13. april 1971 mellem ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen og tjenestemændenes centralorganisationer om justering af tjenestemandslønninger m. v., der er offentliggjort i Lovtidende B som bekendtgørelse nr. 2 af 26. april 1971, indgår bl. a. bestemmelser om, at en trediedel af udløste dyrtidstillæg til visse tjenestemandslønninger skal tilbageholdes som opsparring. Tilsvarende ordning er gennemført for kommunale tjenestemænd og for andre grupper af ansatte inden for det offentlige arbejdsmarked, herunder f. eks. for ansatte i stat og kommuner m. v., der aflønnes med overenskomstløn, som mindst er på højde med tjenestemandslønninger, i hvilke der skal foretages tilbageholdelser, samt for ansatte ved tilskudsberettigede institutioner og virksomheder. Tilbageholdelse i henhold hertil er blevet iværksat første gang i forbindelse med udbetaling af lønninger for oktober måned 1971, hvori indgår dyrtidstillæg, der er ud-

løst som følge af stigningen i reguleringspristallet for juli 1971.

Med hensyn til frigivelse af beløb, der er opsparet i henhold til de her nævnte ordninger, gælder, at de opsparede beløb med tilskrevne renter kommer til udbetaling den 1. juli 1978 eller i forbindelse med pensionering eller død inden dette tidspunkt. Af hensyn til den praktiske tilrettelæggelse af opsparingsordningen blev der med tjenestemændenes centralorganisationer truffet aftale om, at udbetaling skulle finde sted med et skalabeløb, hvori er indregnet en rentetilskrivning, som stort set svarer til 5 pct. simpel rente. Denne rentetilskrivning var afstemt i forhold til markedsrenten ud fra den forudsætning, at der tilvejebragtes hjemmel for at fritage renterne for indkomstbeskatning.

I overensstemmelse med de forudsætninger, der lå til grund for den således fastlagte ordning med hensyn til rentetilskrivning, blev der ved ændringslov nr. 552 af 17. december 1971 til ligningsloven bl. a. indsat den nugældende ligningslovs § 7, litra u, der hjemler skattefritagelse for de omhandlede renter. Forslaget er således omtalt i Folketingstidende 1971-72:

	spalte
Lovforslag, tillæg A.....	161
Fremsættelsen.....	60
1. behandling.....	343
Betænkning, tillæg B.....	367
2. behandling.....	1403
3. behandling.....	1832
Forslaget som vedtaget, tillæg C.....	105

Tilsvarende bestemmelser findes i aftale af 10. marts 1972 mellem staten og de foran omtalte organisationer.

I aftale af 2. maj 1973 mellem økonomi- og budgetministeren og tjenestemændenes centralorganisationer om justering af tjenestemandslønninger m. v., der er offentliggjort i Lovtidende A som bekendtgørelse nr. 278 af 23. maj 1973, er den i den tidligere aftale fastsatte opsparingsordning blevet videreført.

Ved indgåelsen af aftalen af 2. maj 1973 er den seneste aftale om justering af tjenestemandslønninger m. v. blevet ophævet og i konsekvens heraf er opsparring af dyrtidsportioner efter den tidligere aftale ophørt.

Tilbageholdelse i forbindelse med den nye aftale af 2. maj 1973 er iværksat i forbindelse med udbeta-

ling af lønninger for april måned 1973, hvori indgår dyrtidstillæg, der er udløst som følge af stigninger i reguleringspristallet for april 1973.

I forbindelse med vedtagelse af den bundne opsparing er aftalen af 2. maj 1973 ændret, således at der ikke foretages tilbageholdelse af nogen del af dyrtidstillæg, der udløses inden for tidsrummet 1. april 1974-31. maj 1975. Denne aftale er omtalt i cirkulæreskrivelse nr. 90 af 9. april 1974 i Ministeri-altidende side 292.

Med hensyn til frigivelse af beløb, der er opsparet i henhold til aftalen af 2. maj 1973, gælder tilsvarende regler som foran nævnt, dog er terminerne ændret således, at de opsparede beløb med renter kommer til udbetaling den 1. juli 1980 eller i forbindelse med pensionering eller død før dette tidspunkt.

Udbetaling finder sted efter nedenfor nævnte skabeløb.

For hver 100 kr. opsparet tilgodehavende bliver udbetalt følgende beløb:

Ved udbetaling:	
i tiden indtil	31. marts 1975 100 kr.
i tiden 1. april 1975—31. marts 1976	105 kr.
i tiden 1. april 1976—31. marts 1977	110 kr.
i tiden 1. april 1977—31. marts 1978	116 kr.
i tiden 1. april 1978—31. marts 1979	122 kr.
i tiden 1. april 1979—31. marts 1980	128 kr.
i tiden efter	1. april 1980 134 kr.

Formålet med den foreslåede ændring af § 7, litra u, er dels at opretholde hjemlen for skattefrihed for renterne af tilbageholdte dyrtidstillæg efter aftalen af 13. april 1971, dels at hjemle skattefrihed for renter af tilbageholdte dyrtidstillæg efter aftalen af 2. maj 1973.

Skattefritagelsen for tilskrevne renter af opsparede dyrtidstillæg omfatter opsparing foretaget af tjenestemænd i staten, folkekirken og folkeskolen samt opsparing efter tilsvarende bestemmelser for ikke-tjenestemænd inden for disse områder samt for ansatte inden for det offentlige arbejdsmarked i øvrigt.

Det bemærkes, at skattefritagelsen alene omfatter rentetilskrivning, medens de lønbeløb, der tilbageholdes som led i opsparingsordningen, indkomstbeskattes og gøres til genstand for kildeskattetræk efter de herom gældende almindelige regler.

Til § 1, nr. 2.

§ 1, nr. 2, indeholder de lejeværdiregler, der er indeholdt i aftalen af 11. juni 1974 om en langsigtet boligløsning.

Aftalen indebærer en forenkling af reglerne for

beregning af lejeværdien af egen bolig, idet alle ejendomme skal have beregnet lejeværdien med udgangspunkt i ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering.

De gældende regler opdeler de ejerboliger, hvis lejeværdi fastsættes som en procentdel af ejendomsværdien, i to hovedgrupper.

Den ene hovedgruppe er de ejerboliger, der omfattedes af realkreditforliget, dvs. 1) ejerlejligheder og 2) enfamilieshuse, som skattemynderen har anskaffet, eller søgt om byggetilladelse til efter den 8. december 1969. Her er hovedreglen, at lejeværdien beregnes på grundlag af 14. almindelige vurdering med 4 pct. af ejendomsværdien til og med 400.000 kr. og 6 pct. af ejendomsværdi herudover.

Den anden hovedgruppe er de enfamilieshuse, der omfattedes af boligforliget i 1966, dvs. alle de enfamilieshuse, der ikke falder ind under realkreditforliget. For disse er det hovedreglen, at lejeværdien beregnes med 4 pct. af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering.

For de ejendomme, der første gang er vurderet ved 15. almindelige vurdering eller en senere vurdering, er der fastsat regler, der gennemsnitlig side-stiller disse ejerboliger med dem, der får lejeværdien beregnet på grundlag af de ældre vurderinger.

Også den nu indgåede boligaftale bibeholder opdelingen af ejerboligerne i 2 hovedgrupper. For den gruppe, der hidtil har fået beregnet lejeværdien efter realkreditforliget i 1970, dvs. 1) ejerlejligheder og 2) enfamilieshuse, som skattemynderen har anskaffet eller søgt om byggetilladelse til efter 8. december 1969, foreslås lejeværdiprocenten fastsat til $2\frac{3}{4}$ pct. af et beløb til og med 600.000 kr., og 5 pct. af det, der overstiger 600.000 kr. For andre ejerboliger foreslås lejeværdiprocenten sat til 2 pct. af et beløb til og med 600.000 kr. og 5 pct. af resten.

For begge grupper gælder som nævnt, at beregningsgrundlaget under alle omstændigheder er 15. almindelige vurdering eller en senere vurdering med en procentvis forhøjelse for de enkelte kalenderår, som forliget omfatter.

For kalenderåret 1975 foreslås det, at ejendomsværdien forhøjes med 15 pct., forinden lejeværdiberegningen foretages.

I henhold til aftalen om en langsigtet boligløsning er der i sommeren 1974 nedsat et udvalg, hvis opgave det er at udarbejde forslag til en gradvis afvikling af lejeværdibegrebet og en gradvis begrænsning af fradragsretten for renter af gæld i ejerboliger. Når denne afvikling er tilendebragt, bliver der ikke længere tale om overskud- eller underskud og ejendomsskemaet kan således til den tid bortfalde. Udvalget sigter mod at afslutte sit arbejde i januar

måned 1975, således at afviklingen kan indledes i kalenderåret 1976.

Hvis det imidlertid ikke er muligt i løbet af 1975 at opnå politisk tilslutning til ordningen, bestemmer boligaftalen, at beregningsgrundlaget i 1976 skal være ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering forhøjet med 25 pct. For 1977 er den tilsvarende forhøjelsesprocent efter boligaftalen på 35 pct. Disse regler om forhøjelse af beregningsgrundlaget for 1976 og 1977 er medtaget i det nu fremlagte lovforslag.

Det procenttillæg, hvormed ejendomsværdien i de enkelte kalenderår forhøjes, har virkning for alle ejendomme, herunder også de ejendomme, der er nyvurderede ved en såkaldt årsomvurdering. For de sidstnævnte ejendomme bestemmer vurderingsloven, at ejendomsværdien skal ansættes efter ejendommens faktiske og retlige tilstand på omvurderingstidspunktet, men efter prisforholdene ved 15. almindelige vurdering pr. 1. april 1973. For alle ejendomme gælder det således, at det er det samme værdiniveau, der ligger til grund ved ansættelsen af ejendomsværdien.

For stuehuset på en landbrugsejendom beregnes lejeværdien som en procentdel af den del af ejendomsværdien, som vurderingsmyndigheden har henført til stuehuset med tilhørende grund og have.

De gældende lejeværdiregler sidestiller principielt stuehusene med de enfamiliehuse, der behandles efter reglerne i boligforliget af 1966. For at opnå dette har man fastsat en lavere lejeværdiprocent for stuehusene end for de nævnte enfamiliehuse. Medens enfamiliehusenes lejeværdi beregnes på grundlag af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering, er det nemlig for stuehusene den højere ejendomsværdi ved 14. almindelige vurdering, der lægges til grund. Det skyldes, at den omtalte fordeling mellem stuehuset og resten af landbrugsejendommen først blev indført ved 14. almindelige vurdering.

Efter lovforslaget bevares ligestillingen mellem stuehusene og de nævnte enfamiliehus.

Det bemærkes, at skæringsdatoen den 8. december 1969, jfr. § 15 B, stk. 2, er uden betydning for landbrugsstuehuse.

Endvidere indeholder lovforslaget i § 15 D en lempeligere regel om lejeværdiberegningen for skatteydere, der er fyldt 67 år.

Standardfradraget for enfamiliehus beregnes efter forslaget som 1 pct. af det beløb som lejeværdien beregnes af.

De *provenumæssige virkninger* af de foreslåede regler for beregning af lejeværdi og standardfradrag

for ejerboliger i årene 1975-77 kan kun anslås rent skønsmæssigt.

For de ejerboliger, der er taget i brug ved udgangen af 1974, er i nedenstående oversigt rent skønsmæssigt anslået, hvor meget indkomstskattens provenu vil blive ændret, dersom beregningen af lejeværdi og standardfradrag i hvert af årene 1975-77 sker efter lovforslagets regler i stedet for efter de regler, der gælder for indkomståret 1974. I 1975 er beregningsgrundlaget 15. almindelige vurdering, forhøjet med 15 pct. Det er forudsat, at beregningsgrundlaget i 1976 og 1977 skal være ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering forhøjet med henholdsvis 25 pct. og 35 pct., og der er ved skatteberegningen i alle årene anvendt de udskrivningsregler, der gælder for 1975.

Anslået merprovenu ifølge lovforslag i forhold til beskatning efter gældende regler for 1974. Ejerboliger taget i anvendelse ved udgangen af 1974.

	Merprovenu	
	i alt	for staten
	mill. kr.	mill. kr.
1975	ca. 270	ca. 165
1976	- 495	- 300
1977	- 725	- 440

I provenubeløbene er rent skønsmæssigt taget hensyn til virkningen af, at en del ejerboliger, der omfattes af boligforliget fra 1966, skifter ejer i løbet af årene 1975-77, således at lejeværdien skal beregnes efter reglerne for ejerboliger erhvervet efter 8. december 1969.

De foreslåede lejeværdiregler er ikke taget i betragtning ved den automatiske forskudsregistrering for indkomståret 1975. Det må derfor forventes, at en del af merprovenuet indbetales som frivillig indbetaling i marts 1976, og at hovedparten fremkommer i forbindelse med restskatteopkrævningen i løbet af 1977 eller ved udbetalingen af overskydende skat i efteråret 1976.

Til § 15 A.

Bestemmelsen svarer til den gældende § 15 A i ligningsloven.

Til § 15 B.

Stk. 1 indeholder den i de indledende bemærkninger omtalte regel, hvorefter alle ejendomme skal have beregnet lejeværdien af egen bolig på grundlag af 15. almindelige vurdering.

For de kalenderår, der er omfattet af boligforliget, skal der hvert år ske en gradvis forhøjelse af beregningsgrundlaget. I 1975 foreslås det således at

forhøje ejendomsværdien med 15 pct., forinden lejeværdien beregnes.

Som nævnt ovenfor indeholder lovforslaget også regler om forhøjelse af beregningsgrundlaget for kalenderårene 1976 og 1977. Disse regler kommer dog kun til anvendelse, hvis det viser sig umuligt forinden at få gennemført lovbestemmelser om afvikling af over- og undskudsbegrebet vedrørende ejerboliger.

Stk. 2 indeholder den nærmere afgrænsning af de ejendomme, hvor lejeværdien beregnes med $2\frac{3}{4}$ pct. af 600.000 kr. af den forhøjede ejendomsværdi, og 5 pct. af det, der overstiger 600.000 kr.

Stk. 3 indeholder de procenter, der skal gælde for de øvrige ejendomme, jfr. dog reglerne om stuehuse i § 15 C og den særlige regel, der gælder for personer, der er fyldt 67 år, i § 15 D.

Til § 15 C.

Efter forslaget sidestilles landbrugets stuehuse ved beregningen af lejeværdien af egen bolig med de enfamilieshuse, der er nævnt i § 15 B, stk. 3. Herefter beregnes lejeværdien som 2 pct. af 600.000 kr. af den henførte og forhøjede ejendomsværdi, og 5 pct. af det, der overstiger 600.000 kr.

Til § 15 D.

Bestemmelsen indeholder den lempeligere lejeværdiregel for skattepligtige, der er fyldt 67 år ved kalenderårets udløb.

Reglen går ud på, at lejeværdien beregnes på grundlag af ejendomsværdien uden forhøjelse i de enkelte kalenderår. Lejeværdiprocenten foreslås fastsat til 2 pct. af 600.000 kr., og 5 pct. af det, der overstiger dette beløb.

§ 15 D gælder også, hvor den 67 årige ejer en landbrugsejendom som nævnt i § 15 C. Lejeværdien beregnes i de tilfælde af den del af ejendomsværdien, der er henført til stuehuset m.v. uden forhøjelse i de enkelte indkomstår.

Stk. 2 bestemmer, at en enke bevarer retten til lejeværdiberegningen efter den lempeligere regel, såfremt enken efter dødsfaldet bliver boende i en ejendom, som før dødsfaldet omfattedes af den lempeligere regel på grund af den afdøde ægtefælles alder. Denne regel skal dog ikke gælde, hvis enken indgår nyt ægteskab, jfr. 3. pkt.

Til § 15 E.

Ligesom efter gældende regler foreslås det, at der ved lejeværdiens beregning skal tages hensyn til udgifter til forbedring af grund eller bygninger eller til opførelse af nye bygninger, når disse udgifter ikke er taget i betragtning ved fastsættelsen af den

ejendomsværdi, hvoraf lejeværdien skal beregnes. For de i § 15 C nævnte stuehuse medregnes kun de forbedringsudgifter, som vedrører ejendommens stuehus med tilhørende grund og have. Det kræves dog, at udgifterne er på mere end 25.000 kr., og afholdt inden indkomstårets udløb.

Til § 15 F.

Når der ved kalenderårets begyndelse ikke er fastsat nogen ejendomsværdi for ejerboligen, skal lejeværdien som hidtil beregnes af et beløb svarende til 80 pct. af ejerens anskaffelsessum. Selve lejeværdien beregnes med de i §§ 15 B-15 D nævnte procenter.

Er der for en landbrugsejendom ved kalenderårets begyndelse ikke fastsat nogen ejendomsværdi, skal lejeværdien på lignende måde beregnes af et beløb, der svarer til 80 pct. af anskaffelsessummen for stuehuset med tilhørende grund og have.

Til § 15 G.

Standardfradraget for enfamilieshuse beregnes af samme beløb som lejeværdien. Fradraget beregnes som 1 pct. af den seneste vurdering forud for kalenderåret forhøjet med 15 pct. i 1975, 25 pct. i 1976 og 35 pct. i 1977. For ejendomme med to selvstændige lejligheder beregnes fradraget af den seneste vurdering forud for kalenderåret uden de nævnte forhøjelser. Fradraget udgør fortsat mindst 400 kr. og højst 2.000 kr. pr. lejlighed.

Standardfradraget træder i stedet for fradrag af de faktiske udgifter til vedligeholdelse m.v. Fradraget gælder ikke for fredede bygninger eller for stuehuse på landbrugsejendomme. Her kan skatteyderen i stedet fradrage de faktiske udgifter til vedligeholdelse m.v.

Ejere af ejerlejligheder kan hverken foretage standardfradrag eller fradrage faktiske udgifter til vedligeholdelse m.v.

Udover standardfradraget eller fradrag for de faktiske udgifter kan der kun foretages fradrag af prioritetsrenter, bidrag til realkreditinstitutter samt ejendomsskatter.

Til § 15 H.

Bestemmelsen svarer til § 15 G i den gældende ligningslov.

Til § 1, nr. 3.

Forslaget går ud på en generel ophævelse af fradragsretten for renter af skatter samt told- og forbrugsafgifter.

Fradragsretten for morarenter ved for sen skattebetaling, er allerede i vidt omfang ophævet på indkomstskatteområdet. Fradragsretten for renter ved

de indeholdelsespligtiges for sene indbetaling af A-skat ophævedes således ved lov nr. 351 af 13. juni 1973 med virkning fra indkomståret 1974, og ved lov nr. 204 af 22. maj 1974 er ophævelsen af fradragsretten udvidet til at omfatte renter, der fra og med den 1. januar 1975 påløber ved for sen indbetaling af B-skat og restskat. Sidstnævnte lovændring havde tillige automatisk virkning for morarenter ved for sen indbetaling af særlig indkomst- og selskabsskat.

Det foreslås nu, at ophævelsen af fradragsretten for renterne ved for sen indbetaling udstrækkes til hele skatte- og afgiftsområdet. Den generelle bestemmelse, der skal have virkning for renter, der påløber fra 1. januar 1976, jfr. § 2, stk. 3, medfører navnlig, at nu også ejendomsskatteområdet og hele told- og forbrugsafgiftsområdet inddrages under ophævelsen af fradragsretten for renterne, der påløber ved for sen indbetaling. Det samme gælder renter ved for sen indbetaling af gave- og arveafgift, samt afgifter efter pensionsbeskatningsloven, kapitaltilførselsafgiftsloven, frigørelsesafgiftsloven, loven om totalisatorspil og retsafgiftsloven. Bestemmelsen omfatter derimod ikke såkaldte afgifter, der er betaling for ydelser som vand, gas, el o. l.

Ligesom de tidligere partielle ophævelser tilsigter den nu foreslåede generelle bestemmelse at tilskynde til, at der i højere grad sker rettidig indbetaling, således at restancerne af skatter og afgifter til det offentlige nedbringes.

Den foreslåede bestemmelse er formuleret således, at den foruden egentlige morarenter også kommer til at omfatte sådanne renter, som betinges ved indrømmelse af henstand med indbetaling af skatter og afgifter, samt de renter som skal erlægges i visse efterbeskatningstilfælde f.eks. efter investeringsfondsloven.

Til § 1, nr. 4.

Den 1. januar 1975 træder lov for Grønland om kommuneskat nr. 412 af 13. juni 1973 i kraft.

Ved loven indføres dels fuld skattepligt for fysiske og juridiske personer, der har bopæl eller er hjemmehørende i Grønland og dels en begrænset skattepligt for personer, der uden at have bopæl eller være hjemmehørende i Grønland, har nærmere angivne indtægter fra Grønland (svarende til de i kildeskattelovens § 2 nævnte indtægter).

For her skattepligtige, der oppebærer indkomst fra Grønland, vil der opstå en dobbeltbeskatning, medmindre ligningslovens § 33 udvides til også at gælde grønlandsk skat.

Hensigten med lovforslaget er at undgå denne dobbeltbeskatning.

Samtidig indføres, at bestemmelsen — i overensstemmelse med praksis — også finder anvendelse på skat betalt til Færøerne.

Ændringen af ordene „fremmed land“ til „fremmed stat“ er af redaktionel karakter og sker alene for at bringe sproget på linie med den i kildeskatteloven anvendte sprogbrug.

Bilag.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende lov.

(Lovbekendtgørelse nr. 306 af 29. maj 1973, som senest ændret ved lov nr. 509 af 2. oktober 1974.).

1.

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

u. Tilskrevne renter af beløb, der er opsparet i overensstemmelse med §§ 12 og 13 i aftale af 13. april 1971 mellem ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen og tjenestemændenes centralorganisationer om justering af tjenestemandslønninger m. v., jfr. bekendtgørelse nr. 2 (Lovtidende B) af 26. april 1971, eller efter tilsvarende bestemmelser for ansatte inden for det offentlige arbejdsmarked i øvrigt.

2.

§ 15 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes lejeværdien af bolig i egen ejendom, jfr. § 4, stk. 1, litra b, 2. pkt., i statsskattelov nr. 149 af 10. april 1922. For ejendomme, der kun indeholder én selvstændig lejlighed, som tjener til bolig for ejeren, fastsættes lejeværdien på grundlag af ejendomsværdien efter reglerne i §§ 15 B-15 E. Anvendes en væsentlig del af ejendommen til ejerens erhvervsvirksomhed, ansættes lejeværdien af den del, der benyttes til bolig for ejeren, efter et skøn.

§ 15 B. For nedennævnte ejendomme fastsættes lejeværdien af egen bolig på grundlag af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering

*Lovforslaget.***1.**

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

u. Tilskrevne renter af beløb, der er opsparet i overensstemmelse med §§ 12 og 13 i aftale af 13. april 1971, §§ 12 og 13 i aftale af 10. marts 1972 og §§ 15 og 16 i aftale af 2. maj 1973 med ændring af 5. april 1974 mellem staten og tjenestemændenes centralorganisationer om justering af tjenestemandslønninger m. v., jfr. bekendtgørelse nr. 2 (Lovtidende B) af 26. april 1971, bekendtgørelse nr. 2 af 10. marts 1972 (Lovtidende B), bekendtgørelse nr. 278 (Lovtidende A) af 23. maj 1973 og cirkulæreskrivelse nr. 90 (Ministerialtidende) af 9. april 1974, eller efter tilsvarende bestemmelser for ikke-tjenestemænd inden for staten, folkekirken og folkeskolen samt for ansatte inden for det offentlige arbejdsmarked i øvrigt.

2.

§ 15 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes lejeværdien af bolig i egen ejendom, jfr. § 4, stk. 1, litra b, 2. pkt., i statsskattelov nr. 149 af 10. april 1922. For ejendomme, der kun indeholder én selvstændig lejlighed, som tjener til bolig for ejeren, fastsættes lejeværdien efter reglerne i §§ 15 B-15 F. Anvendes en væsentlig del af ejendommen til ejerens erhvervsvirksomhed, ansættes lejeværdien af den del, der benyttes til bolig for ejeren, efter et skøn.

§ 15 B. Lejeværdien af egen bolig beregnes på grundlag af ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for det pågældende kalenderår med tillæg af:

Gældende lov.

inden 15. almindelige vurdering til 4 pct. af ejendomsværdi til og med 400.000 kr. og 6 pct. af det beløb, hvormed ejendomsværdien overstiger 400.000 kr.:

a) Enfamilieshuse, for hvilke der efter den 8. december 1969 i henhold til bygningslovgivningen er ansøgt om byggetilladelse eller foretaget anmeldelse af byggearbejdet til kommunalbestyrelsen eller amtsrådet.

b) Enfamilieshuse, der ligger i en kommune, hvor byggetilladelse eller anmeldelse ikke kræves, medmindre det godtgøres, at byggeriet er påbegyndt senest den 8. december 1969.

c) Andre enfamilieshuse, der har skiftet ejer efter den 8. december 1969. Den omstændighed, at et enfamilieshus overtages til hensiddent i uskiftet bo af eller ved skifte af et dødsbo udlægges til en længstlevende ægtefælle, medfører dog ikke, at reglerne i denne paragraf skal anvendes.

d) Ejerlejligheder.

Stk. 2. Er ejendommen ikke vurderet før 15. almindelige vurdering, eller er den ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 15. almindelige vurdering, beregnes lejeværdien dog på grundlag af et beløb svarende til 70 pct. af ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering eller en senere vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår. Lejeværdien udgør 4 pct. af beløb til og med 400.000 kr. og 6 pct. af et eventuelt overskydende beløb.

§ 15 C. For enfamilieshuse, der ikke omfattes af § 15 B, fastsættes lejeværdien til 4 pct. af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 14. almindelige vurdering.

Stk. 2. Er ejendommen ikke vurderet før 14. almindelige vurdering, eller er den ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 14. almindelige vurdering, fastsættes lejeværdien dog til 3 pct. af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering før 15. almindelige vurdering. Dette gælder kun, hvis ejendommen er vurderet ved — eller ombygnings- og forbedringsudgiften er taget i betragtning ved — 14. almindelige vurde-

Lovforslaget.

- 1) for indkomståret 1975 15 pct.,
- 2) for indkomståret 1976 25 pct. og
- 3) for indkomståret 1977 35 pct.

Stk. 2. For følgende ejendomme fastsættes lejeværdien til $2\frac{3}{4}$ pct. af den del af den forhøjede ejendomsværdi, der ikke overstiger 600.000 kr. og 5 pct. af den del af den forhøjede ejendomsværdi, der overstiger dette beløb:

a) Enfamilieshuse, for hvilke der efter den 8. december 1969 i henhold til bygningslovgivningen er ansøgt om byggetilladelse eller foretaget anmeldelse af byggearbejdet til kommunalbestyrelsen eller amtsrådet.

b) Enfamilieshuse, der ligger i en kommune, hvor byggetilladelse eller anmeldelse ikke kræves, medmindre det godtgøres, at byggeriet er påbegyndt senest den 8. december 1969.

c) Andre enfamilieshuse, der har skiftet ejer efter den 8. december 1969. Den omstændighed, at et enfamilieshus overtages til hensiddent i uskiftet bo af eller ved skifte af et dødsbo udlægges til en længstlevende ægtefælle, medfører dog ikke, at reglerne i dette stykke skal anvendes.

d) Ejerlejligheder.

Stk. 3. For enfamilieshuse, der ikke er omfattet af stk. 2, litra a-d, fastsættes lejeværdien til 2 pct. af den del af den forhøjede ejendomsværdi, der ikke overstiger 600.000 kr. og 5 pct. af den del af den forhøjede ejendomsværdi, der overstiger dette beløb.

Gældende lov.

ring eller en senere vurdering inden 15. almindelige vurdering.

Stk. 3. Er ejendommen ikke vurderet ved en vurdering før 15. almindelige vurdering, eller er den ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 15. almindelige vurdering, fastsættes lejeværdien til 4 pct. af et beløb svarende til 50 pct. af ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering eller en senere vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår.

§ 15 D. Har vurderingsrådet efter § 33, stk. 4, i lov om vurdering af landets faste ejendomme fordelt ejendomsværdien og grundværdien på en ejendoms stuehus med tilhørende grund og have og på den øvrige ejendom, fastsættes lejeværdien til 3 pct. af den del af ejendomsværdien, som ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 15. almindelige vurdering er henført til stuehuset m. v.

Stk. 2. Er ejendommen ikke vurderet før 15. almindelige vurdering, eller er stuehuset ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 15. almindelige vurdering, fastsættes lejeværdien dog til 3 pct. af et beløb svarende til 70 pct. af det beløb, der er henført til stuehuset ved 15. almindelige vurdering eller en senere vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 og 2 gælder ikke, hvis en væsentlig del af stuehuset anvendes til ejerens erhvervsvirksomhed, jfr. § 15 A, 3. pkt.

Lovforslaget.

§ 15 C. Har vurderingsrådet efter § 33, stk. 4, i lov om vurdering af landets faste ejendomme fordelt ejendomsværdien og grundværdien på en ejendoms stuehus med tilhørende grund og have og på den øvrige ejendom, beregnes lejeværdien af den del af ejendomsværdien, som ved den seneste vurdering forud for det pågældende kalenderår er henført til stuehuset m. v., med tillæg af:

- 1) for indkomståret 1975 15 pct.,
- 2) for indkomståret 1976 25 pct. og
- 3) for indkomståret 1977 35 pct.

Stk. 2. Lejeværdien af stuehuset udgør 2 pct. af den del af den således henførte ejendomsværdi, der ikke overstiger 600.000 kr. og 5 pct. af den del af den henførte ejendomsværdi, der overstiger dette beløb.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder dog ikke, hvis en væsentlig del af stuehuset anvendes til ejerens erhvervsvirksomhed, jfr. § 15 A, 3. pkt.

§ 15 D. Er den skattepligtige fyldt 67 år ved kalenderårets udløb, beregnes lejeværdien af ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for det pågældende kalenderår med 2 pct. af den del af ejendomsværdien, der ikke overstiger 600.000 kr. og 5 pct. af den del af ejendomsværdien, der overstiger dette beløb.

Stk. 2. Stk. 1, anvendes for en enke, som ikke opfylder aldersbetingelsen, hvis hun

Gældende lov.

§ 15 E. Er der inden indkomstårets udløb afholdt bekostninger på mere end 25.000 kr. til forbedring af grund eller bygninger eller opførelse af nye bygninger, beregnes lejeværdien efter reglerne i stk. 2-5, såfremt bekostningerne ikke er taget i betragtning ved den ejendomsvurdering, som efter §§ 15 B-15 D danner grundlag for lejeværdiberegningen.

Stk. 2. For de i § 15 B, stk. 2, nævnte ejendomme beregnes lejeværdien på grundlag af et beløb svarende til 70 pct. af ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering eller en senere vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår, med tillæg af 80 pct. af de i stk. 1 nævnte bekostninger. Lejeværdien udgør de i § 15 B, stk. 2, 2. pkt., nævnte procentdele af det således opgjorte beløb.

Stk. 3. For de i § 15 C, stk. 2, nævnte ejendomme beregnes lejeværdien på grundlag af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 15. almindelige vurdering med tillæg af 80 pct. af de i stk. 1 nævnte bekostninger. Lejeværdien udgør 3 pct. af det således opgjorte beløb.

Stk. 4. For de i § 15 C, stk. 3, nævnte ejendomme beregnes lejeværdien på grundlag af et beløb lig 50 pct. af ejendomsværdien ved den seneste vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår, med tillæg af 80 pct. af de i stk. 1 nævnte bekostninger. Lejeværdien udgør 4 pct. af det således opgjorte beløb.

Stk. 5. For de i § 15 D, stk. 2, nævnte stuehuse beregnes lejeværdien på grundlag af et beløb svarende til 70 pct. af stuehusværdien ved den seneste vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår, med tillæg af 80 pct. af de i stk. 1 nævnte bekostninger på stuehuset. Lejeværdien udgør 3 pct. af det således opgjorte beløb.

Lovforslaget.

efter mandens død bliver boende i en ejendom, som har tilhørt en af ægtefællerne og før dødsfaldet omfattedes af disse beregningsregler på grund af den afdøde mands alder. Bestemmelsen i 1. pkt. gælder dog ikke, såfremt enken har indgået nyt ægteskab ved kalenderårets begyndelse.

§ 15 E. Er der siden den ejendomsvurdering, der forelå ved kalenderårets begyndelse, men inden indkomstårets udløb afholdt bekostninger på mere end 25.000 kr. til forbedring af grund eller bygninger eller opførelse af nye bygninger, beregnes lejeværdien på grundlag af de i §§ 15B-15D nævnte beløb med tillæg af 80 pct. af de afholdte bekostninger. For de i § 15 C nævnte stuehuse gælder 1. pkt. kun i det omfang, der er afholdt bekostninger vedrørende stuehuset m.v. Lejeværdien udgør de i §§ 15 B-15 D nævnte procentdele af de således opgjorte beløb.

Gældende lov.

Stk. 6. Var der ved kalenderårets begyndelse ikke ansat nogen ejendomsværdi for ejendommen, udgør lejeværdien:

a) For ejendommene i § 15 B, stk. 2: De i § 15 B, stk. 2, 2. pkt., nævnte procentdele af et beløb svarende til 80 pct. af anskaffelsessummen, herunder de i stk. 1 nævnte bekostninger.

b) For ejendommene i § 15 C, stk. 3: 4 pct. af et beløb svarende til 80 pct. af anskaffelsessummen, herunder de i stk. 1 nævnte bekostninger.

c) For stuehusene i § 15 D, stk. 2: 3 pct. af et beløb svarende til 80 pct. af anskaffelsessummen for stuehuset, herunder de i stk. 1 nævnte bekostninger.

§ 15 F. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ejere af ejendomme, der tjener til bolig for ejeren, og som indeholder én eller to selvstændige lejligheder, foretage et standardfradrag, svarende til 1 pct. årlig af ejendomsværdien, jfr. stk. 2-3. Fradraget, der beregnes særskilt for hver ejendom, udgør dog mindst 400 kr. pr. selvstændig lejlighed og kan ikke overstige 2.000 kr. pr. selvstændig lejlighed. Har ejendommen ikke været i den skattepligtiges besiddelse i hele det pågældende indkomstår, nedsættes det nævnte standardfradrag forholdsmæssigt.

Stk. 2. Det i stk. 1 nævnte procentvise fradrag beregnes af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering før 15. almindelige vurdering. Er ejendommen ikke vurderet før 15. almindelige vurdering, eller er den ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 15. almindelige vurdering, beregnes det procentvise fradrag dog af et beløb svarende til 70 pct. af ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering eller en senere vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår.

Stk. 3. Er der inden indkomstårets udløb afholdt bekostninger på mere end 25.000 kr. til forbedring af grund eller bygninger eller opførelse af nye bygninger, beregnes det i stk. 1 nævnte procentvise fradrag af de i stk. 2 nævnte beløb med tillæg af 80 pct. af de afholdte bekostninger. Var der ved kalenderårets begyndelse ikke ansat nogen ejendomsværdi for ejendommen, beregnes

Lovforslaget.

§ 15 F. Var der ved kalenderårets begyndelse ikke ansat nogen ejendomsværdi for ejendommen herunder for grunden, beregnes lejeværdien af et beløb svarende til 80 pct. af anskaffelsessummen, herunder de afholdte bekostninger, der er nævnt i § 15 E. For de i § 15 C nævnte stuehuse beregnes lejeværdien af et beløb svarende til 80 pct. af anskaffelsessummen for stuehuset m.v., herunder de afholdte bekostninger, der er nævnt i § 15 E. Lejeværdien udgør de i §§ 15 B-15 D nævnte procentdele af de således opgjorte beløb.

§ 15 G. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ejere af ejendomme, der tjener til bolig for ejeren, og som indeholder én eller to selvstændige lejligheder, foretage et standardfradrag.

Stk. 2. For enfamiliehuse er fradraget 1 pct. af det beløb, hvoraf lejeværdien beregnes for det pågældende år, jfr. dog stk. 4.

Stk. 3. For ejendomme med to selvstændige lejligheder er standardfradraget 1 pct. af ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for det pågældende kalenderår, jfr. dog stk. 4. Er der foretaget de i § 15 E nævnte forbedringer, forøges ejendomsværdien med 80 pct. af de afholdte bekostninger. Var der ved kalenderårets begyndelse ikke ansat nogen ejendomsværdi for ejendommen herunder for grunden, beregnes fradraget med 1 pct. af et beløb svarende til 80 pct. af anskaffelsessummen, herunder de afholdte bekostninger.

Stk. 4. Fradraget, der beregnes særskilt for hver ejendom, udgør mindst 400 kr. pr. selvstændig lejlighed og kan ikke overstige 2.000 kr. pr. selvstændig lejlighed. Har ejendommen ikke været i den skattepligtiges besiddelse i hele det pågældende indkomstår, nedsættes det nævnte standardfradrag forholdsmæssigt.

Stk. 5. Af udgifter vedrørende de nævnte ejendomme kan herudover alene fradrages renter af indestående prioriteter, reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter samt pålignede ejendoms-skatte.

Gældende lov.

det procentvise fradrag af et beløb svarende til 80 pct. af anskaffelsessummen, herunder de afholdte bekostninger.

Stk. 4. Af udgifter vedrørende de nævnte ejendomme kan herudover alene fradrages renter af indestående prioriteter, reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter samt pålignede ejendomsskatter.

Stk. 5. Reglerne i stk. 1-4 gælder, uanset om den skattepligtige har udlejet sin bolig i ejendommen en del af indkomståret.

Stk. 6. For ejerlejligheder, der tjener til bolig for ejeren, kan kun fradrages de udgifter, som er nævnt i stk. 4. Der indrømmes ikke standardfradrag.

Stk. 7. Reglerne om standardfradrag finder ikke anvendelse på bygninger, der er undergivet fredning i henhold til bygningsfredningsloven, eller på de i § 15 D nævnte stuehuse.

§ 15 G. Ved opgørelsen af den skattepligtige formue medregnes en ejerlejlighed til den ansatte ejendomsværdi, jfr. § 14, nr. 1, i statsskattelov nr. 149 af 10. april 1922. Ved formueopgørelsen medregnes eller fradrages endvidere værdien af lejlighedsejerens andel i formue eller gæld, der tilhører eller påhviler den i lov om ejerlejligheder omhandlede ejerforening.

Stk. 2. Hvor lejeværdi eller standardfradrag beregnes efter § 15 E eller § 15 F, stk. 3, skal ejendommen ved opgørelsen af den skattepligtige formue medregnes med det beløb, der er nævnt i § 15 F, stk. 3, 1. eller 2. pkt.

3. — — —

4.

§ 33. Skat, der er betalt i et fremmed land og opkrævet af indkomst fra kilder i

Lovforslaget.

Stk. 6. Stk. 1-5 gælder, uanset om den skattepligtige har udlejet sin bolig i ejendommen en del af indkomståret.

Stk. 7. Reglerne om standardfradrag gælder ikke for bygninger, der er undergivet fredning i henhold til bygningsfredningsloven, eller for de stuehuse, der er nævnt i § 15 C.

Stk. 8. For ejerlejligheder, der tjener til bolig for ejeren, kan kun fradrages de udgifter, som er nævnt i stk. 5. Der indrømmes ikke standardfradrag.

§ 15 H. Ved opgørelsen af den skattepligtige formue medregnes en ejerlejlighed til den ansatte ejendomsværdi, jfr. § 14, nr. 1, i lov nr. 149 af 10. april 1922. Ved formueopgørelsen medregnes eller fradrages endvidere værdien af lejlighedsejerens andel i formue eller gæld, der tilhører eller påhviler den i lov om ejerlejligheder omhandlede ejerforening.

Stk. 2. De ejendomme, der er omhandlede i § 15 E og § 15 G, stk. 3, 2. pkt., skal ved formueopgørelsen medregnes til ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for det pågældende kalenderår med tillæg af 80 pct. af de afholdte bekostninger. De ejendomme, der er omhandlede i § 15 F og § 15 G, stk. 3, 3. pkt., skal medregnes med 80 pct. af anskaffelsessummen, herunder de afholdte bekostninger.

3.

§ 17 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan udgifter til renter af skatter samt told- og forbrugsafgifter ikke fradrages.

4.

§ 33. Skat, der er betalt til fremmed stat, til Grønland eller til Færøerne og opkrævet

Gældende lov.

dette land, det være sig ved direkte påligning eller ved indeholdelse, kan fradrages i de indkomstskatter til stat, kommune og amtskommune, der skal svares af denne indkomst i Danmark. Fradragsbeløbet skal dog ikke kunne overstige den del af den samlede danske skat, der efter forholdet mellem den i det andet land beskattede del af indkomsten og hele den i Danmark beskattede indkomst falder på førstnævnte del af indkomsten.

Stk. 2. Såfremt der med vedkommende fremmede land er indgået en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning, skal der dog ikke gives fradrag for et større skattebeløb end det, det pågældende land efter overenskomsten har et ubetinget krav på at oppebære.

Lovforslaget.

af indkomst fra kilder der, det være sig ved direkte påligning eller ved indeholdelse, kan fradrages i de indkomstskatter til stat, kommune og amtskommune, der skal svares af denne indkomst i Danmark. Fradragsbeløbet skal dog ikke kunne overstige den del af den samlede danske skat, der efter forholdet mellem den i fremmed stat, i Grønland eller på Færøerne beskattede del af indkomsten og hele den i Danmark beskattede indkomst falder på førstnævnte del af indkomsten.

Stk. 2. Såfremt der med den fremmede stat, med Grønland eller med Færøerne er indgået en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning, skal der dog ikke gives fradrag for et større skattebeløb end det, som denne stat, Grønland eller Færøerne efter overenskomsten har et ubetinget krav på at oppebære.